Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 23 januari 2014*

”Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för kapital — Inkomstskatt — Inbetalningar till pensionssparande — Skatteminskning som uteslutande tillämpas för inbetalningar till institut eller fonder som är etablerade i samma medlemsstat — Skattesystemets inre sammanhang — Effektiv skattekontroll”

I mål C-296/12,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 258 FEUF, som väckts den 14 juni 2012,

Europeiska kommissionen, företrädd av R. Lyal och W. Roels, båda i egenskap av ombud,

sökande,

mot

Konungariket Belgien, företrätt av J.-C. Halleux och M. Jacobs, båda i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Juhász samt domarna D. Šváby och C. Vajda (referent),

generaladvokat: N. Wahl,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: nederländska.

Dom

1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 56 FEUF och 63 FEUF genom att införa och bibehålla den skatteminskning som gäller för inbetalningar till pensionssparande, i den mån denna lagstiftning endast är tillämplig på inbetalningar till institut eller fonder etablerade i Belgien.

Belgisk rätt

2 I artikel 34.1–34.3 i 1992 års lag om inkomstskatt (Wetboek van de inkomstenbelastingen, nedan kallad WIB 1992), föreskrivs följande:

”1. Pensioner, räntor och därmed jämställda bidrag omfattar vad som anges nedan, oberoende av vem som är gäldenär eller mottagare av nämnda pensioner, räntor och bidrag, och oberoende av kvalificering och närmare föreskrifter för bestämmande och beviljande.

...

3 inkomst av pensionssparande enligt artikel 145/8.

2. Inkomst av pensionssparande inbegriper följande:

1 Sparkapital på ett kollektivt eller enskilt sparkonto.

2 Pension, räntor, kapital och återköpsvärden avseende försäkringssparande.

...

3. Det skattepliktiga beloppet av sparande som avses i punkt 2.1 utgörs av ett belopp motsvarande en kapitalisering med 4,75 procent per år av det totala nettobelopp som satts in på sparkontot och som beaktas vid minskningen av skatten.

...”

3 I artikel 39.2 punkt 3 WIB 1992 föreskrivs att pensioner, tilläggspensioner, räntor, kapital, sparmedel och återköpsvärden undantas från skatt om de är hänförliga till ett sparkonto eller ett avtal om försäkringssparande för vilka skatteminskning enligt artikel 145/1 punkt 5 i denna lag inte medgetts.

4 I artikel 145/1 WIB 1992 föreskrivs följande:

”Inom de gränser och enligt de villkor som föreskrivs i artiklarna 145/2–145/16 medges en minskning av skatten som beräknas på grundval av följande utgifter ...:

...

5 inbetalningar till pensionssparande,

...”

5 Artikel 145/8 första stycket WIB 1992 har följande lydelse:

”Den minskning som får ske inom ramen för pensionssparande enligt artikel 145/1 punkt 5 beräknas på de belopp som betalats med definitiv verkan i Belgien,

1 till ett kollektivt sparkonto,

2 till öppnande av ett enskilt sparkonto, eller

3 i form av premier till ett pensionssparande”

6 I artikel 145/11 WIB 1992 föreskrivs att bolag som förvaltar en fond för pensionssparande som godkänts enligt artikel 145/16 i den lagen är skyldiga att uteslutande placera medlen i dessa fonder, och avkastning därpå efter avdrag för kostnader, på de sätt som anges i artikel 145/11, med iakttagande av däri föreskrivna gränser.

7 Enligt artiklarna 145/12 och 145/13 i nämnda lag gäller bestämmelserna i artikel 145/11 även för enskilda sparkonton och för försäkringssparande.

8 I artikel 145/15 WIB 1992 föreskrivs följande:

”Endast den eller de som avses i artikel 56.1 är behöriga att öppna kollektivt eller enskilt sparkonto. Konungen kan i förordning som underställts regeringen, på de villkor som Konungen beslutar, ge samma tillstånd till börsbolag som bildats enligt belgisk rätt.

Endast försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet enligt lag av den 9 juli 1975 om tillsyn av försäkringsföretag får ingå avtal om försäkringssparande.”

9 I artikel 145/16 punkt 1 WIB 1992 definieras kollektiva sparkonton som de delar av fonder för pensionssparande som finansministern på de villkor som fastställts av Konungen godkänt som sparande tillgängligt under levnaden eller vid dödsfall.

10 I artikel 63/5.1 i den kungliga förordningen för genomförande av 1992 års lag om inkomstskatt (Koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, nedan kallad KB/WIB 1992) föreskrivs att de institut och företag som avses i artikel 145/15 WIB 1992 är skyldiga att inom två månader efter räkenskapsår då premier erlagts inom ramen för ett pensionssparande inge kopia till skattemyndigheternas årskontrollenheter av kontrollbesked som skickats till samtliga innehavare av sparkonto och till samtliga personer som tecknat ett avtal om försäkringssparande.

11 I artikel 63/6.1 KB/WIB 1992 föreskrivs vilka handlingar som förvaltningsbolaget ska inge till styrkande av en ansökan om godkännande av en belgisk placeringsfond såsom fond för pensionssparande. Enligt artikel 63/6.2 är ett sådant förvaltningsbolag skyldigt att underrätta finansministeriet om de ändringar som måste göras i dessa handlingar samt att till finansministeriet inge årsredovisning.

12 Enligt artikel 63/7 KB/WIB 1992 ska kontrollen av att villkoren i artikel 145/11 WIB 1992 har efterlevts ske på grundval av huruvida förvaltningsbolaget senast en månad efter utgången av varje helt kvartal efter det att fonden godkänts har inkommit till skattemyndigheten med handlingar som i detalj visar situationen för fonden per utgången av den sista bankdagen i varje månad i respektive kvartal.

13 I artikel 63/8 KB/WIB 1992 anges förutsättningarna för att återkalla ett godkännande av en fond för pensionssparande.

Det administrativa förfarandet

14 Kommissionen tillställde den 18 oktober 2006 Konungariket Belgien en skrivelse med en formell underrättelse där nämnda medlemsstat anmodades att yttra sig i fråga om huruvida vissa bestämmelser i den belgiska lagstiftningen avseende minskning av skatten för inbetalningar till ett

pensionssparande är förenliga med EG-fördraget och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT 1994, L 1, s. 3). Konungariket Belgien besvarade denna skrivelse den 8 februari 2007.

15 Den 22 mars 2010 skickade kommissionen ett motiverat yttrande till Konungariket Belgien i vilket den gjorde gällande att denna medlemsstat underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 56 FEUF och 63 FEUF samt artiklarna 31 och 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, varvid den anmodade nämnda medlemsstat att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter detta yttrande inom två månader från delgivningsdagen.

16 Kommissionen ansåg inte att Konungariket Belgiens svar av den 13 juli 2010 på nämnda yttrande var tillfredsställande och väckte därför förevarande talan.

Talan

Parternas argument

17 Kommissionen har för det första hävdat att förvaltningen av fonder avseende pensionssparande utgör en tjänst i den mening som avses i artikel 56 FEUF. Enligt kommissionen utgör den omständigheten att inbetalningar till sådana fonder ger rätt till skatteminskning endast om de sker till finansinstitut som är etablerade i Belgien ett hinder för friheten att tillhandahålla tjänster, såväl för mottagarna av denna tjänst som för den som tillhandahåller tjänsten om denne inte är etablerad i Belgien.

18 Kommissionen har för det andra hävdat att såväl de insättningar som görs på ett enskilt eller kollektivt konto som betalning av premier till livförsäkringar utgör kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 63 FEUF. Medgivande av skatteminskning för dessa insättningar och betalningar endast om de skett till institut som är etablerade i Belgien utgör ett hinder för den fria rörligheten för kapital, eftersom belgiska insättare och försäkringstagare avhålls från att göra inbetalningar till pensionssparande i institut som inte är etablerade i Belgien.

19 Enligt kommissionen kan inte dessa hinder motiveras av behovet av att upprätthålla det belgiska skattesystemets inre sammanhang. Argumentet att de nationella bestämmelserna är symmetriska på det sättet att de utesluter beskattning av utbetalningar som gjorts, om de insättningar och premieinbetalningar som grundar dessa utbetalningar inte har lett till någon skatteminskning, har avfärdats av domstolen i dess dom av den 30 januari 2007 i mål C-150/04, kommissionen mot Danmark (REG 2007, s. I-1163).

20 Kommissionen anser för det andra att Konungariket Belgien inte har lyckats uppfylla kravet på inre sammanhang när det gäller avtal för att undvika dubbelbeskattning som ingåtts med andra medlemsstater, eftersom det, enligt ett betydande antal av dessa avtal, är utbetalningsmottagarens hemviststat som har rätt att beskatta pensioner och andra liknande inkomster. I de fall där denna rätt enligt skatteavtal fördelats till källstaten för nämnda inkomster, kan inte kravet på upprätthållandet av skattesystemets inre sammanhang motivera de aktuella hindren, eftersom denna stat skulle kunna beskatta utbetalningar till den skattskyldige även om vederbörande bosätter sig i den andra avtalsslutande staten.

21 När det gäller motiveringen att medborgare som investerar i pensionssparande måste skyddas, anser kommissionen att säkerheten avseende investerade medel kan garanteras utan krav på att inbetalningarna och premierna uteslutande ska ske till institut eller fonder som är etablerade i Belgien. De skyldigheter som föreskrivs i belgisk lagstiftning beträffande investeringar, godkännande och upprättande av rapporter kan nämligen lika gärna uppfyllas av finansinstitut etablerade i andra medlemsstater. Kontrollen av att rapporteringsskyldigheten iakttas kan ske även genom att dessa

rapporter föreskivs som förutsättning för utverkande och innehav av godkännande för institutet eller fonden. Konungariket Belgien kan dessutom använda sig av rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning (EGT L 336, s. 15; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 64), i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) (nedan kallat direktiv 77/799), för att inhämta upplysningar från den skattskyldige och kontrollera det utländska finansinstitutet.

22 Konungariket Belgien har medgett att det ifrågavarande belgiska systemet för pensionssparande utgör en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster och en restriktion för den fria rörligheten för kapital. Nämnda medlemsstat har emellertid anfört att en sådan inskränkning respektive restriktion kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.

23 Konungariket Belgien har i detta hänseende för det första åberopat skattesystemets inre sammanhang och gjort gällande att det belgiska systemet för pensionssparande är utformat i enlighet med domarna av den 28 januari 1992 i mål C-204/90, Bachmann (REG 1992, s. I-249; svensk specialutgåva, tillägg, s. 31), och i mål C-300/90, kommissionen mot Belgien (REG 1992, s. I-305), i vilka domstolen bland annat krävde att det ska föreligga ett direkt samband mellan en skattefördel och en konkret nackdel. Medan pensionsutbetalningar i princip är skattepliktiga enligt artikel 34.1 punkt 3 WIB 1992, är de däremot undantagna från skatt enligt artikel 39.2 punkt 3 i den lagen om den skatteminskning som föreskrivs i artikel 145/1 punkt 5 i den lagen inte medgetts för inbetalningar till pensionssparkonton eller för premier till försäkringssparande, vilket är fallet när dessa konton och försäkringssparande förvaltas av institut som inte är etablerade i Belgien.

24 Konungariket Belgien har dessutom åberopat sina ansträngningar för att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang i avtalen för att undvika dubbelbeskattning, vilket visas av att källstaten tilldelats rätten att beskatta pensioner och liknande ersättningar. Nämnda medlemsstat har dock tillstått att en sådan fördelning av beskattningsrätten inte varit möjlig att genomföra med alla stater.

25 Konungariket Belgien har för det andra gjort gällande behovet av en effektiv skattekontroll. Det har betonat att de belgiska skattemyndigheterna kan utöva kontroll över skatteminskningen när det gäller inbetalningar till pensionssparande, och säkerställa uppbörden av skatt på utbetalade belopp, bland annat med stöd av artikel 63/5 KB/WIB 1992, innehållande vissa skyldigheter för finansinstituten och fonderna för pensionssparande när det gäller skattemyndigheternas upplysningar om de tillstånd som utfärdats för de skattskyldiga.

26 Konungariket Belgien har vidare åberopat det skydd som ges spararnas intressen för att säkerställa utbetalning av deras framtida pensioner. Skyddet säkerställs genom artikel 145/11 i nämnda lag och i artiklarna 63/6–63/8 KB/WIB 1992, i vilka det bland annat föreskrivs ett förfarande för godkännande av fonder för pensionssparande, möjligheten att återkalla ett sådant godkännande samt skyldigheter i fråga om investeringar och rapportering. Enligt nämnda medlemsstat innebär de unionsrättsliga bestämmelserna om utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna tungrodda och långsamma förfaranden vilka därmed inte garanterar att de institut och fonder som är etablerade i andra medlemsstater iakttar dessa skyldigheter.

Domstolens bedömning

27 Enligt fast rättspraxis gäller att även om frågor om direkta skatter omfattas av medlemsstaternas behörighet, ska dessa inte desto mindre iaktta unionsrätten när de utövar denna behörighet (se dom av den 25 oktober 2012 i mål C-387/11, kommissionen mot Belgien, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

Åsidosättande av skyldigheterna i artikel 56 FEUF

28 Domstolen påpekar inledningsvis att finansinstituts och försäkringsföretags prestationer avseende pensionssparande, inbegripet bolag som förvaltar en godkänd fond för pensionssparande, utgör tjänster i den mening som avses i artikel 57 FEUF. Sådana tjänster omfattar nämligen prestationer som normalt utförs mot ersättning vars viktigaste kännetecken är att den utgör den ekonomiska motprestationen för tjänsten i fråga (se dom av den 3 oktober 2002 i mål C-136/00, Danner, REG 2002, s. I-8147, punkt 26).

29 Det ska också påpekas att mot bakgrund av den gemensamma marknaden och för att göra det möjligt att förverkliga syftena med denna marknad, utgör artikel 56 FEUF hinder för tillämpningen av varje nationell reglering som får till följd att det blir svårare att tillhandahålla tjänster, i den mening som avses i artikel 57 FEUF, mellan medlemsstater än att tillhandahålla tjänster helt och hållet inom en medlemsstat (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 38, och dom av den 6 juni 2013 i mål C-383/10, kommissionen mot Belgien, punkt 42).

30 Konungariket Belgien har i förevarande mål inte ifrågasatt att de omtvistade bestämmelserna i WIB 1992 utgör ett hinder för friheten att tillhandahålla tjänster.

31 Den omständigheten att inbetalningar till ett pensionssparande endast ger rätt till skatteminskning enligt artikel 145/1 punkt 5 WIB 1992 om inbetalningarna gjorts till finansinstitut som är etablerade i Belgien medför nämligen att det blir svårare att utöva friheten att tillhandahålla tjänster avseende pensionssparande från andra medlemsstater än att göra detta uteslutande inom Konungariket Belgien. Detta system för pensionssparande kan avhålla belgiska skattskyldiga från att teckna avtal om individuellt eller kollektivt sparkonto eller försäkringssparande med finansinstitut som är etablerade i en annan medlemsstat än Konungariket Belgien, lika väl som det kan avhålla dessa institut från att tillhandahålla sina tjänster på den belgiska marknaden (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Danner, punkt 31, och dom av den 5 juli 2007 i mål C-522/04, kommissionen mot Belgien, REG 2007, s. I-5701, punkt 39).

32 Det följer emellertid av fast rättspraxis att nationella åtgärder som kan hindra eller göra det mindre attraktivt att utöva de grundläggande friheter som garanteras i EUF-fördraget trots allt kan godtas, om det mål som eftersträvas är av allmänintresse, om de är ägnade att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (se, bland annat, domen av den 6 juni 2013 i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 49 och där citerad rättspraxis).

33 Enligt fast rättspraxis gäller även att det ankommer på de nationella myndigheter som antar en åtgärd som avviker från en princip som fastställs i unionsrätten att, i varje enskilt fall, bevisa att nämnda villkor är uppfyllt. De skäl som en medlemsstat kan åberopa ska åtföljas av en bedömning av lämpligheten och proportionaliteten av den åtgärd som medlemsstaten vidtagit och de precisa omständigheter som stödjer dess argumentation (se dom av den 14 juni 2012 i mål C-542/09, kommissionen mot Nederländerna, punkt 81 och där citerad rättspraxis).

34 Konungariket Belgien har för det första åberopat behovet av att upprätthålla det belgiska skattesystemets inre sammanhang, och hänvisat till symmetrin i det omtvistade systemet, som innebär att inkomst av pensionssparande beskattas om inbetalningarna till detta sparande har varit avdragsgilla, medan inkomsten är undantagen från skatt om sådan skatteminskning genom avdrag inte medgetts.

35 Domstolen har i detta avseende redan godtagit att behovet av att upprätthålla det inre sammanhanget i ett skattesystem kan motivera en restriktion för utövandet av de fria rörligheter som garanteras i EUF-fördraget men har samtidigt slagit fast att detta behov förutsätter ett direkt samband mellan en

skattefördel och en däremot svarande skattenackdel (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 70, och dom av den 4 juli 2013 i mål C-350/11, Argenta Spaarbank, punkterna 41 och 42).

36 I förevarande fall föreligger det visserligen ett samband mellan den skatteminskning som inbetalningar till ett pensionssparande kan ge rätt till och beskattningen av inkomst av detta sparande. Enligt artikel 39.2 tredje stycket WIB 1992 är nämligen pensioner, tilläggspensioner, räntor, kapital, sparande och återköpsvärden undantagna från skatt om de härrör från ett sparkonto eller ett avtal om försäkringssparande för vilka den skatteminskning som föreskrivs i artikel 145/1 punkt 5 i den lagen inte medgetts (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen Bachmann, punkt 21, och av den 28 januari 1992, kommissionen mot Belgien, punkt 14).

37 Som domstolen konstaterade i punkt 71 i domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark när det gäller ett system i vilket det krävs ett liknande samband mellan avdragsrätten för inbetalningar till en pensionsplan och beskattningen av däremot svarande utbetalningar, består den faktor som kan sätta det belgiska skattesystemets inre sammanhang ur spel i att den skattskyldige väljer att flytta ut sitt hemvist mellan tidpunkten för inbetalningarna till pensionssparandet och uppbärandet av inkomst av detta sparande, och inte av den omständigheten att det finansinstitut som förvaltar pensionssparandet är beläget i en annan medlemsstat.

38 När en skattskyldig person som ingått avtal om pensionssparande med ett finansinstitut som är etablerat i Belgien, medges en skatteminskning för de inbetalningar som gjorts till detta pensionssparande, och därefter, innan tidpunkten för utbetalningen av inkomst av detta sparande inträffat, flyttar sitt hemvist till en annan medlemsstat, går Konungariket Belgien miste om rätten att beskatta denna inkomst, åtminstone när det ingått ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning med den medlemsstat till vilken hemvistet flyttas, i vilket det föreskrivs att pensioner och andra liknande ersättningar ska beskattas i hemviststaten för mottagaren av denna inkomst (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 72).

39 Den omständigheten att någon inleder ett pensionssparande i ett finansinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat än Konungariket Belgien kan däremot inte som sådant sätta det omtvistade systemets inre sammanhang ur spel. Inget hindrar nämligen sistnämnda medlemsstat från att utöva sin beskattningsrätt på inkomst från pensionssparande som betalas ut av ett i en annan medlemsstat etablerat finansinstitut till en skattskyldig person som fortfarande har sin hemvist i Belgien när inkomsten utbetalas som motprestation för gjorda inbetalningar som gett rätt till skatteminskning (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 73).

40 Det omtvistade systemet, som innebär ett allmänt förbud mot att medge skatteminskning för inbetalningar till ett pensionssparande som förvaltas av ett finansinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat än Konungariket Belgien, kan följaktligen inte motiveras av behovet av att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang.

41 Konungariket Belgien har för det andra sökt motivera det system som nu är i fråga genom att hänvisa till behovet av en effektiv skattekontroll.

42 Det är i detta hänseende fast rättspraxis att behovet av att säkerställa en effektiv skattekontroll kan motivera en restriktion av de grundläggande friheterna (domen av den 6 juni 2013 i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 51).

43 Domstolen erinrar om att en medlemsstat kan åberopa rådets direktiv 77/799 för att av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat erhålla alla uppgifter som den behöver för ett korrekt påförande av de pålagor som omfattas av nämnda direktiv (se dom av den 19 november 2009 i mål C-540/07, kommissionen mot Italien, REG 2009, s. I-10983, punkt 60).

44 Inget hindrar heller att de belgiska skattemyndigheterna kräver att den skattskyldige företer den bevisning som myndigheterna anser är nödvändig för att möjliggöra ett korrekt påförande av berörda skatter och avgifter samt, i förekommande fall, nekar skatteminskning om sådan bevisning inte företes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 oktober 2007 i mål C-451/05, ELISA, REG 2007, s. I-8251, punkt 95, och domen av den 6 juni 2013 i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 54).

45 Under dessa förhållanden kan det ifrågavarande systemet inte motiveras av behovet av en effektiv skattekontroll.

46 Konungariket Belgien kan inte heller med någon framgång åberopa skyddet för spararnas intresse av att de garanteras utbetalning av framtida pension när det gäller säkerställandet av en effektiv skattekontroll (se, analogt, dom av den 13 mars 2008 i mål C-248/06, kommissionen mot Spanien, punkt 34, och av den 5 juli 2012 i mål C-318/10, SIAT, punkt 44), eftersom denna skattekontroll avser bekämpning av skattefusk och inte skyddande av den skattskyldige.

47 I den mån det kan anses att ett sådant skydd omfattas av det tvingande skäl av allmänintresse som avser konsumentskydd, konstaterar domstolen att Konungariket Belgien inte har bevisat att de ifrågavarande bestämmelserna inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa uppnåendet av det åberopade ändamålet.

48 Konungariket Belgien har i det avseendet i sitt svaromål inte visat att det saknas andra medel för att skydda konsumenterna än att generellt utesluta samtliga inbetalningar till institut som är etablerade eller fonder som förvaltas i andra medlemsstater från skatteminskning för pensionssparande.

49 Talan kan under dessa förhållanden inte bifallas på grunden avseende skyddet för skattskyldiga personer.

50 Enligt ovan redovisade överväganden kan inte det hinder mot friheten att tillhandahålla tjänster som följer av det ifrågavarande systemet motiveras av de skäl som Konungariket Belgien åberopat.

Åsidosättande av skyldigheterna i artikel 63 FEUF

51 Eftersom de bestämmelser i EUF-fördraget som avser frihet att tillhandahålla tjänster utgör hinder för det omtvistade systemet, saknas anledning att pröva systemet mot artikel 63 FEUF om fri rörlighet för kapital (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen kommissionen mot Danmark, punkt 76, och av den 6 juni 2013, kommissionen mot Belgien, punkt 74).

52 Domstolen konstaterar således att Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 56 FEUF genom att införa och bibehålla en skatteminskning beträffande inbetalningar som gjorts till ett pensionssparande i den mån minskningen endast är tillämplig för inbetalningar till institut och fonder som är etablerade i Belgien.

Rättegångskostnader

53 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Konungariket Belgien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Belgien har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

1) Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 56 FEUF genom att införa och bibehålla en skatteminskning beträffande inbetalningar som gjorts till ett pensionssparande i den mån minskningen endast är tillämplig för inbetalningar till institut och fonder som är etablerade i Belgien.

2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter